

# Божие СЛОВО



ГОДИНА XXX, БРОЙ 02 (269) • 2020 година

ISSN 08615519

цена 0,60 лв.



## ПРЕЗ БИЧ ОТ ВЪРВИ ДО РИМСКИ КАМШИК

*"И понеже приближаваше юдейската Пасха, Исус отиде в Йерусалим. В храма Той намери продавачи на волове, овце и гълъби и обменители на пари, седнали при техните маси. Като направи бич от върви, Той ги изпъди всички от храма заедно с овцете и воловете, разсипа монетите и катурна масите на обменителите на пари, а*

*на продавачите на гълъби каза: Махнете това оттук и не правете Дома на Моя Отец пазар! Тогава учениците Му си спомниха, че е писано: Ревността за Твоя дом Ме изяде. А юдеите Го попитаха: С какво знамение ще ни докажеш, че имаш правото да постъпваш така? Исус им отговори: Разрушете този храм и за три дни*

*ще го издигна. А юдеите казаха: Този храм е граден четиридесет и шест години, та за три дена ли Ти ще го издигнеш? Той говореше обаче за храма на тялото Си. А когато възкръсна от мъртвите, учениците Му си спомниха, че Той беше казал това, и повярваха на Писанието и на словото, което Исус бе изрекъл.,,  
(Ев. Йоан 2:13-22)*

Първото очистване на храма е описано в Йоан 2 глава и се случва няколко дни, след първото чудо на Иисус, превръщането на водата във вино на сватбата в Кана Галилейска. Йоан пояснява, че след това Той отишъл в Капернаум, където останал няколко дни. Тези стихове проследяват движенията на Иисус за кратък период от време от Кана в Галилея до Капернаум и накрая до Йерусалим за Пасхата. Това е първият от двата пъти, когато Иисус очисти храма. Синоптичните Евангелия (Матей, Марко и Лука) не записват очистването на храма, споменато в Йоан 2, а само записват храмовото прочистване, настъпило през Страстната седмица.

Второто очистване на храма станало веднага след триумфалното влизане на Иисус в Йерусалим през последната седмица от Неговия живот. Това второ очистване е записано в Матей, Марко и Лука, но не и в Йоан. Има две разлики в двете събития, освен че са се случили в период на близо три години. При първото очистване храмовите служители се конфронтират веднага с Иисус: "А юдеите Го попитаха: С какво знамение ще ни докажеш, че имаш правото да постъпваш така?," (Ев. Йоан 2:18), докато при второто очистване главните свещеници и книжници се конфронтират с Него на следващия ден. (Ев. Матей 21:17-23).

При първото очистване Иисус прави камшик с въжета, с който да изгони продавачите, но при второто очистване не се споменава камшик. Така че има два записани случая, когато Иисус почисти храма - първият път в началото на своето обществено служение, а вторият - веднага след триумфалното Му влизане в Йерусалим, малко преди да бъде разпнат.

Иисус почисти храма от хората, които обменяха парите и продавачите на стоки, поради отвращението си от това, в което бяха превърнали Божия дом за молитва. Юдея по това време е под властта на римляните, а действащата валута са били римските монети. Въпреки това, еврейският закон изисква всеки човек да плаща принос за службата в светилището от "половин шекел" = "половин сикъл," (Изход 30:11-16), еврейска монета.

"И Господ говори на Мойсей и каза: При преброяването на израилевите синове, когато ги преброяваш, тогава да дадат откуп на Господа - всеки човек за душата си, когато ги преброяваш, за да не ги нападне язва, когато ги преброяваш. Ето какво да дават: всеки, който се причислява към преброените, да даде половин сикъл според сикъла на светилището - един сикъл е двадесет гери - половин сикъл за възвишаем принос на Господа. Всеки, който преминава преброяването, от двадесет години нагоре, да даде този възвишаем принос на Господа. Богатият да не дава повече и сиромашът да не дава по-малко от половин сикъл, когато давате този възвишаем принос на Господа, за да направите умилостивение за душата си. И да вземеш парите за умилостивението от израилевите синове и да ги дадеш за службата на шатъра за срещане; и това ще бъде за спомен на израилевите синове пред Господа, за да



Г-р Владимир и Борислава Владимирови

бъде умилостивение за душата ви.,

Имало е нужда от място, където римската монета да бъде заменена за еврейската половин шекел (сикъл). Обменителите на пари са предоставяли това удобство, но са изисквали сериозна комисионна за размяната. Поради многохилядните тълпи по време на големите празници, смяната на парите е бил много печеливш бизнес и такъв, който водел до измами и потисничество на бедните. Също така според Закона се изисквало да се принасят агне за всеизгаряне и гълъбче или гургулица за жертва за грях.

Дори Иисус беше откупен според Закона: "А когато се изпълниха дните на очистването ѝ според Мойсеевия закон, донесоха Го в Йерусалим, за да Го представят пред Господа, защото така е писано в Закона Господен: всяко мъжко, което разтваря утроба, да бъде посветено на Господа - и да принесат жертва, две гургулици или две гълъбчета, според реченото в Закона Господен.,," (Ев. Лука 2:22-24)

"А когато изтекат дните на очистването ѝ, за син или за дъщеря, да донесе на свещеника при входа на скинията едногодишно агне за всеизгаряне и млад гълъб или гургулица като жертва за грях. И той ще внесе това пред Господа, за да я очисти, и тя ще бъде чиста от кръвотечението си. Това е законът за родилка на мъжко или женско дете. Но ако няма средства да донесе агне, нека да вземе две гургулици или два млади

гълъба, едното за всеизгаряне, а другото като жертва за грях; тогава свещеникът да извърши над нея очистване и тя ще бъде чиста.,," (Левит 12:6-8)

Затова е писано: "Защото вие знаете милостта на нашия Господ Иисус Христос, че Той, макар да е богат, осиромаша заради вас, за да се обогатите вие чрез Неговата бедност.,," (II Коринтяни 8:9)

Той наистина се роди в бедно семейство, понеже според изискваното от Закона за очистване на жената е трябвало да се принесе агне, но ако няма средства да донесе агне, нека да вземе две гургулици или два млади гълъба.

И все пак е било трудно да се докара теле, агне или гълъб от далечните краища на Юдея, и особено от Галилея, без да претърпи и нараняване или увреждане по пътя. По този начин, то би било негодно за жертва.

Така в храма се появява доходоносен бизнес за продажба на говеда, овце и птици. Като са изнудвали верните поклонници, търговците са слагали спекулативно високи цени. Поради тази несправедливост и поради ревността за чистота в дома на Неговия Отец, Иисус се изпълва с праведно негодувание. Докато преобръща масите на обменителите на пари, Той казва, че са превърнали Божия дом от Дом на молитва за всичките народи в "пазар," (Йоан 2:16), а във втората случка на "разбойнически вертеп," (Ев. Матей 21:12-13; Ев. Марка 11:15-17; Ев. Лука 19:45-46). Докато прави това, уче-

ниците Му си спомнят писаното в Псалм 69:9: *"Защото ревността за Твоя дом ме изведе и укорите на онези, които укоряват Тебе, паднаха върху Мене.."*

След цялата тази дълга увертюра, с няколко думи искам да Ви разкрия, какво ми говори Святият Дух за очистиането на храма, записано в Йоана 2 глава.

**1. Исус знае състоянието на сърцето ти и иска да те освободи**

В храма Той намери продавачи на волове, овце и гълъби и обменители на пари, седнали при техните маси. **Храмът е символ на човешкото сърце.** Най-съкровеното и важно нещо на всеки от нас.

Може да си човек с много пари (тези, които жертваха воловете бяха върхушката), може да си средна класа (жертващите овцете) или беден (като родителите на Исус, жертващи гълъбчета). Исус дойде да донесе освобождение на всички хора, независимо от банковата им сметка.

А може би стоиш със своята масичка за обмяна на житейски удоволствия (Римските монети), които се надяваш да ти донесат удовлетворение и мир в душата (свещените цикли за храма). *"Като направи бич от върви, Той ги изпъди всички от храма заедно с овцете и воловете, разсипа монетите и катурна ма-*

*сите на обменителите на пари, а на продавачите на гълъби каза: Махнете това оттук и не правете дома на Моя Отец пазар!.."*

*(Ст. 14, 15, 16)*

Той дава истински и вечен смисъл на живота ни, а не пазар на временни удоволствия. Ако поканиш Исус за Господ в живота си, Той ще подреди храма на сърцето ти по волята на Бог Отец.

**2. Исус плати цена за нас и придоби право да ни изкупи**

В началото на своето служение, Той направи "бич от върви,, който няколко часа преди кръста се превърна в символ на нашето изкупление: *"Тогава Пилат, като искаше да угоди на тълпата, пусна на свобода Варава, а нареде Исус да бъде бичуван и разпънат.."*

*(Ев. Марка 15:15)*

Бичът от върви, с който Господ символично прочисти храма, бе заменен от Римски камшик (бич), с който ни очисти от всеки грях, болест и отнема наказанието, което ние е трябвало да понесем и го понася Сам.

На въпроса на Юдеите: „С какво знамение ще ни докажеш, че имаш правото да постъпваш така?..“ Той отговаря: „Разрушете този храм и за три дни ще го издигна. Той говореше обаче за храма на тялото Си..“

Очистиането на храма от Исус е символ на

изкупителната жертва на Христос и Неговата кръстна смърт. Ревността на нашия Господ, да ни направи Божии домове (храмове) буквално Го изведе. Той даде живота си да ни преобърне от "пазари,, и "разбойнически вертепи,, в "Дом на молитва за всичките народи,,.

**3. Исус узакони правото да ни даде живот, чрез Своето възкресение**

*"А когато възкръсна от мъртвите, учениците Му си спомниха, че Той беше казал това, и повярваха на Писанието и на словото, което Исус бе изрекъл.."*

Противникът на нашата душа се е настанил като собственик на живота ни и безчинства, като разрушава живота ни и храмът ни за наша сметка. Тогава идва Исус и с бич преобръща всичко. Бичът не е за нас, а за всички противници на душата ни. Демоничните гласове, кошмарните мисли и унищожителните зависимости, на които сме били подчинени. Тогава сатана Го пита: "С каква власт или с какво знамение ще ни докажеш, че имаш правото да постъпваш така?..“ Отговорът Му е: "Знамението са камшиците и разрушения храм (Моето тяло), а властта е празният гроб и славното възкресение на третия ден!.."

**Христос Възкръсна! Той ни направи Негов свят храм.**

*П-р Владимир Владимиров*

Да се свети  
**ТВОЕТО ИМЕ**

Да дойде  
**ТВОЕТО ЦАРСТВО**

Да бъде  
**ТВОЯТА ВОЛЯ**

**ОТЧЕ  
НАШ...**

Както на  
**НЕБЕТО**  
Така и на  
**ЗЕМЯТА**

**ПРОСТИ** ни, както  
и ние **ПРОСТИХМЕ**

**ИСУС** ни научи  
да се молим така:

Дай ни  
ежедневния  
**ХЛЯБ**

Пази ни от  
**ИЗКУ-  
ШЕНИЕ**



Общо хваление  
в Българската църква в Лондон



П-р Владимир със съпругата си  
Борислава

Преди да тръгнем за Англия, имаме кореспонденция с наши приятели от църква в Брентуд. Преди 20 години те дойдоха в България с хор, в който имаше повече от 100 участници. Пътувахме по цялата страна и изнасяхме концерти. Дълги години нямаше близък контакт. Църквата в Брентуд беше минала през вътрешни трудни моменти. Когато нашият приятел Петър разбра, че ще пътуваме към Англия, той говори с техния нов пастор, поел църквата от няколко месеца. И той не ни познаваше, но получихме гореща покана да отидем и да се срещнем.

## МИСИЯ „ИЗПРАТЕН“

Едно мисионерско пътуване за 2 дни до Англия. Получихме покана от нашите приятели Боби и Лили да отидем с цялото семейство на гости до Лондон. Чудехме се за кои дати, кога може да пътуваме. Но Бог ни даде точните дати 6-9 март. Една мисия „Изпратен“.

Пристигнахме късно вечерта в петък. Нашият домакин Боби ни посрещна на летището. Помогна ни да вземем кола под наем. Оказа се доста дълъг процес. Благополучно към 2 часа през нощта пристигнахме в техния дом.

В събота Бог ни благослови да имаме време за нашите семейства и успяхме да пътуваме и посетим Оксфорд.

Прекрасно време.



П-р Димитър Буюклиев,  
ръководител на  
Българската църква  
в Лондон разговаря с п-р Владо



*Тауър Бридж е подвижен висящ мост в Лондон, Англия, над река Темза. Разположен е близо до Лондонската кула (Тауър), от която идва името му. Станал е символ-икона на Лондон*

И така в събота сутринта станаме рано. Нашето седемчленно семейство, заедно с това на Лили и Боби станаме група от 11 човека. Качихме се на колите и бързахме да се срещнем с пастора преди Богослужението.

Когато пристигнахме, ни посрещнаха с голяма радост. След кратък разговор пастор Владо беше поканен да сподели приветствие. След това той благоволеше с молитва вярващите.

В своето слово пастор Владо разказа за великите Божии дела в България през годините след турнето на хора. Как Бог ни е благословил чрез тях и сега е наш ред да ги насърчим. Църквата е в нов съживителен период. Посетите семена дават плод. Организирант палаткови евангелизации, в които стават чудеса на изцеление и спасение.

Сега е сезон на жътва. Бог е определил тази църква, то-

зи град, това място да бъде използвано за Негова слава. След службата много хора дойдоха развълнувани и ни благодариха, че сме ги посетили и сме донесли голямо насърчение.

Бяхме поканени в едно семейство на обяд. Бързо хапнахме, защото нашата мисия в Лондон тепърва предстояше. Трябваше да бързаме, за да стигнем навреме за Богослужението в Българската Църква.

Боби покани нашата дъщеря Мишел и мен да се включим в хвалението. Имахме общо помазано хваление. Пастор Митко Буюклиев покани пастор Владо да проповядва. Той насърчи хората да имат вяра в Бога, да не се страхуват.

И така в понеделник отпътувахме обратно за България. Няколко дни след нашето завръщане всички полети бяха отменени! Изпратени на точното време, на точното място, с точната мисия!

Бъди готов Бог да те изпраща да вършиш Неговите дела.

*Борислава Владимирова*



# МОЛИТВА ЗА БЪЛГАРИЯ

„И ЛЮДЕТЕ МИ, КОИТО СЕ НАРИЧАТ С МОЕТО ИМЕ, СМИРЯТ СЕБЕ СИ ТА СЕ ПОМОЛЯТ, И ПОТЪРСЯТ ЛИЦЕТО МИ, И СЕ ВЪРНАТ ОТ НЕЧЕСТИВИТЕ СИ ПЪТИЩА, ТОГАВА ЩЕ ПОСЛУШАМ ОТ НЕБЕТО, ЩЕ ПРОСТЯ ГРЕХА ИМ И ЩЕ ИЗЦЕЛЯ ЗЕМЯТА ИМ.“  
(2 Летописи 7:14)



На **13 април т.г.** по предложение на пастор Огнян Серафимов пасторите от град София решиха да се организира обща молитва за България. Всички единично взеха участие. Молитвата се състоя в сградата на църква „Блага вест“.

Молитвата се излъчи онлайн, за да се молят заедно с нас членовете на нашите църкви.

Основният повод за молитвата е ситуацията, в която се намираме, както и верижен пост и молитва.

#### **Теми за молитва:**

1. Спиране на заразяването с вируса и разболяването на хората в страната ни.
2. Изцеление на заразените и на болните.
3. Прекратяване на извънредното положение.
4. Премахване на негативните последствия и поражения нанесени върху икономиката и възстановяване на бизнесите.
5. Обръщане на българския народ към Господа и отваряне на сърцата им за Благата вест.
6. Църквата да се събуди и да започне активно да върши работата поверена ѝ от Господ.
7. Изливане на Божията защита, благословение, мир и радост върху Църквата.
8. Божият мир да залее сърцата на вярващите. Дух на страх и ужас да отстъпи във всички области - здраве, емоции и финанси.

## РЕГИОНАЛНАТА ОБЩА МОЛИТВА ОТ ГР. СОФИЯ

### ОБЩО МОЛИТВЕНО ДВИЖЕНИЕ И БРАТОЛЮБИЕ

Дата за събитието: 25 април 2020 г. от 19:00 ч.

Място на провеждане: Първа баптистка църква - домакин: п-р Теодор Опренов



#### УЧАСТВАЛИ СЛУЖИТЕЛИ:

1. П-р Илиан Евтимов
2. П-р Иводор Ковачев
3. П-р Теодор Опренов
4. П-р Диди Опренова
5. П-р Влади Райчинов
6. П-р Огнян Серафимов
7. П-р Владимир Владимиров
8. П-р Калоян Кордоманов
9. П-р Румен Борджиев
10. П-р Борис Петров

#### ТЕМИ ЗА МОЛИТВА:

- за спасението на душите в България и по света;
- за тялото Христово в България и по света;

• срещу разпространението на коронавируса в България и по света;

• за спасение, закрила, сили и мъдрост за всички хора, които са в държавни и общински органи на власт;

• за лекари и медицински сестри;

• за изцеление на болните;

• по време на извънредното положение Църквата да порасне, и да не намалее;



• за хората, останали без работа и приходи поради извънредното положение;

• Бог да обърне тревожността и безпокойството в мир, вяра и надежда;

# ДА ИЗЛЕЗЕМ ОТ СКРИЪА- ЛИЩАТА



## ХОРА, ИМАЙТЕ ВЯРА В БОГ!

Молете се, бъдете активни, отворени и гъвкави и съм сигурен, че ще видите възможности пред вас. Христос ни призовава да не се безпокоим за утрешния ден, но да се вгледаме в цветята и птиците, за които Бог се грижи. Има естествен и неестествен страх. Факт е, че има корона вирус и че трябва да бъдем разумни и внимателни, но същевременно и смели да се върнем към обичайното си ежедневие и да продължим напред! Когато погледът е върху несигурни обстоятелства или заплаха от хора, това поражда безпокойство, което прераства в страх, а той в паника.

## ФАКТИТЕ СА РЕАЛНОСТ.

Отричането на реалността не променя фактите. Но това не означава обаче, че трябва да живеем в страх. Всъщност, илюзия е, че на тази земя имаме сигурност и че можем да бъдем напълно в безопасност. Тук възниква въпросът в какво, в кого вярваме? На себе си, на хората, на късмета, на зодиите, на лотарията? Или на Христос? Сами ли се опитваме да съхраним своя живот и този на любимите ни хора или се молим с вяра и сме убедени, че животът ни скрит в Христос. Каква е перспективата ни за живота? Само тук за тази земя или за вечността. Ап. Павел казва: „За мен да живея е Христос, а да умра е придобивка.“

На Великден си припомним думите на Христос: „Аз съм възкресението и животът. Който вярва в Мен, макар и да умре - ще живее, и всеки, който живее и вярва в Мен, никога няма да умре. Вярваш ли в това?“ (Ев. Йоан 11:25)

Какво ще си кажат хората, дали ще се справя, ще оздравея ли, ще оцелея ли, дали няма да остана сам? - са въпроси, които някои от нас често си задават. Фокусът върху собствените възможности, обстоятелствата и другите хора, които понякога предават доверието ни, буди неувереност и безпокойство.

## ФОКУСЪТ ВЪРХУ БОЖИЕТО СЛОВО ОСВОБОЖДАВА ВЯРА.

Понякога прекарваме твърде дълго време

да вземаме размерите и да преценяваме тежестта на планината от трудности и проблеми в живота си. Време е да погледнем към необятната любов и неизмеримата сила на Всевишния Бог. Когато се опитваме да бягаме от обстоятелствата и да търсим къде и как да се скрием, избягвайки погледи, хора, разговори, всъщност неуспешно се крием.

По-скоро сме като щрауси, които са заровили глави в земята и мислим, че сме недосегаеми и че проблемът ще се реши от само себе си. Нито ние сме скрити обаче, нито проблемът или опасността е преминала. Нека да ви предизвикам с думите на Христос: „Който се опита да запази живота си, ще го изгуби, а който изгуби живота си, ще го съхрани.“

(Ев. Лука 17:33)

Помислете върху това за момент. То е като ситуацията с онази красива кристална ваза, която толкова зорко пазиш. И полагаш неимоверно старание да не изпуснеш. Грижливо почистваш от прах и се гордееш с нея пред гостите си. Но идва ден, когато тъкмо си я измил и, точно когато я подсушаваше, тя сякаш оживява и иска да бъде пусната на свобода! Отскача от ръцете ти, пада на земята и се строшава на десетки парченца.

Понякога така се получава като се опитваме да сграбчим живота си с ръце, сякаш зависи от нас да го съхраним. Докато в един неочакван момент всичко се сгромолясва. Всеки от нас е имал такива моменти. Затова днес предизвикателството е: Докога ще се опитваш сам да управляваш и пазиш живота си? Апостол Павел пише, че Бог е верен да опази всичко, което сме му поверили. В такъв случай, не е ли по-добре да оставиш на Него всички свои притеснения, тревоги, въобще грижата за живота - твоя и на любимите ти хора. И това съвсем не е пасивна духовна позиция. Напротив, това е промяна на перспективата и отношението към Бог и към живота. Ясно разбиране за това, че реалността не се променя с коментари и притеснения, а с молитва, вдъхновена от вяра и

любов. Молитва, която изповядва Божието слово и освобождава силата на Светия Дух.

Силата, която дава живот за теб и тези, за които се молиш. Време е да се изправим, да се мобилизираме и да воюваме не по човешки с естествени средства и с нашите ограничени сили, а като духовни хора.

## БИТКАТА НЕ Е ФИЗИЧЕСКА, А ДУХОВНА.

Понякога тя има проявления във физическия свят под формата на заплахи от хора, болести и някакви други трудни обстоятелства. Но битката е духовна и тя е за ума и сърцето ни. На каква информация вярваме? На какви мисли позволяваме да намерят трайно място в ума ни, допускаме ли ги в сърцето си? Вярваме ли да лъжи и по този начин изграждаме ли крепости в ума си? Вярваме ли, че няма значение колко хора страдат, важно е ние да сме добре? Вярваме ли, че чрез това, което се случва днес по света, Бог иска да накаже хората; че е добре нечестивите да страдат; че е дошло време праведните да управляват света. Бръкнете дълбоко в душите си. Разровете се в ума и сърцето си. Можете да се изненадате колко скелети ще намерите там. Има ли егоизъм, злоба, себеправедност, гордост? Има ли крепости от лъжи, които ни държат заключени и ни спират да бъдем това, което Бог ни е сътворил да бъдем? Лъжи, че това, което правим не се оценява, че няма смисъл, че ще се провалим, че ще останем без средства, че няма да се възстановим, че ще останем сами?... Крайно време е да съборим тези крепости с вяра в Бог и молитва, да се мобилизираме и да реализираме потенциала, който Бог е заложил в нас.

Библията ни казва, че „макар и да живеем в този свят, ние не воюваме както воюва той. Оръжията, с които ние се сражаваме, не са светски, а имат Божията сила да рушат крепости. С тях ние оборваме доводи, премахваме всяко препятствие, което се изправя срещу познанието за Бога, и пленяваме всяка мисъл, за да я накараме да се покори на Христос.“

(II Коринтяни 10:3-5)



Можеш да пропилиеш живота си в съжаление за това, което не си успял или за собствените си ограничения. Можеш обаче да го изживееш пълноценно с благодарност за всичко, което си и което имаш. И с доверие в Бог да вършиш смело напред стъпка по стъпка, вярвайки, че намеренията Му за теб за добри и че обещанието Му е за бъдеще и надежда. Човек намира комфорт в дискомфорта, защото сме адаптивни същества. Неудобството се превърна в новата удобна реалност.

По време на извънредното положение обществото премина през различни състояния.

От страх и паника, довела до презапасяване и пълна изолация, гледайки на околните като на врагове носещи зараза и заплаха за смърт. През боричкане вкъщи за пространство, за интернет и за тишина. Последвано от свикване, виртуални вечери, развиване на нови умения и креативност за създаване на нови развлечения у дома. До състояние, при което в навечерието на премахването на извънредното положение, много хора не искат да се върнат към познатата им реалност и търсят претекст да продължат положението, в което сме. Време е да съборим

крепостите в ума. Време е да излезем от скривалищата и да погледнем навън. Да осъзнаем, че не е добре да бъдем сами. Бог ни е създал да бъдем социални и да изграждаме общества. Общества, които със сигурност отнемат от нас сили, време, емоции, средства, но ни дават несравнимо повече.

**Време е да съборим с вяра и молитва крепостите от лъжи в ума ни, да се съпротивим на страха и да излезем от душевните си скривалища. Да излезем навън и да видим, че ни очаква нов ден!** Ще завърша с заръки на ап. Павел в писмото му към църквата в Ефес:

**„И накрая ви казвам: бъдете силни в Господа и с Неговата велика мощ. Стойте силни! Завържете истината като колан на кръста си и си сложете като броня праведността. Обуйте краката си с готовността да съобщавате Благата вест за мира. И преди всичко вземете вярата като щит, с който ще можете да угасите всички огнени стрели на лукавия. Вземете спасението като шлем, а също и меча, който дава Духът. Този меч е Божието послание. Молете се в Духа по всяко време с всяка молитва и искайте всичко,**

**от което се нуждаете. За да извършите това, винаги бъдете нащрек и никога не преставайте да се молите за всички Божии хора.“**

(Посл. Ефесяните 6:10, 14-18)

Фактите са факти, но Божието слово е истина, която чрез вяра променя обстоятелствата. Ако не си оправил отношенията си с Бог, покай се днес и Го помоли за прощане. Мобилизирай се и бъди готов да носиш вестта за примирение с Бог навсякъде. Нека вярата пази сърцето ти. Увереността в спасението от Бог ще брани мислите ти и ще ти дава спокойствие. А Божието слово в молитва ще бъде като меч, който парира всяка духовна и емоционална атака срещу ума и сърцето ти.

Нека да бъдем нащрек винаги и да се молим за благословието и спасението на всички хора. И нека никога не забравяме, че животът на всеки, който е приел Христос за свой Спасител, е скрит в Него. И че най-сигурното място за нас и нашите любими хора е в Божието присъствие и в Неговия план за живота ни, независимо къде се намираме!

Пастор Емануил Тотев

## ПЪТЕШЕСТВИЕ ДО АМЕРИКА

От три години сме в България. Бог ни е благословил да бъдем в непрекъснато служение.

Разбира се, седемнайсетте години в САЩ са белязали трайно живота ни. Когато хората ме питат: "Защо са върнахте в България?", аз отговарям: "Добър въпрос!". Да, по човешки, нямаше много основателни причини да се върнем, след като всичко там ни беше добре и освен това, семействата на трите ни деца, с нашите седем внука, остават далече от нас. През тези три години всеки ден се убеждаваме, че сме взели правилното решение. И все пак чувстваме нужда да се връщаме в САЩ заради децата и внуците и хората от църквата в Минеаполис, на които сме служили, нашите американски приятели и българските църкви в САЩ.

И така, ние планивахме нашето второ пътуване до Америка, след окончателното ни връщане. Решихме да пътуваме от **Истанбул**. Това е най-близкият мегаполис до нас. Квартирата ни беше непосредствено до "Рибния пазар...". По тесните улички стигнахме до "Синята джамия...", по-нататък разгледахме двореца "Топкапъ", и се върнахме през "Египетския пазар...", за да си починем. Втория ден посетихме двореца на султаните "Долмабахче...", качихме се на кулата "Галата...", откъдето се открива прекрасна гледка към Босфора и голяма част от града. Спуснахме се надолу до пристана и взехме кораб, от който в продължение на два часа разгледахме кра-

сивите, стилни и изключително скъпи сгради около Босфора. Приятна и впечатляваща разходка! После обратно през "Света София...", и "Капалъ чаршия...". Направи ни впечатление, че хората са дружелюбни и услужливи.

Полетът през океана никога не е лесен. Дванадесет часа в самолета. На аерогара "Джорж Буш...", - Хюстън дъщеря ни Веска със съпруга си Краси ни очакват на изхода. Един час с колата до къщата, приятна вечеря и малко

почивка. На следващия ден отново сме на път. Летим с вътрешен полет до **Минеаполис**. Месяц престой в Минеаполис в дома на сина ни Кирило, съпругата му Мими и трите им деца. Срещи с всички семейства, посещаваха Българската църква, време с бившите колеги, няколко гостувания около Деня на благодарността, посещение в няколко американски църкви. Така времето минаваше бързо до момента, когато след една приятна вечеря с бившите шефа и



### ДЕТСКО СЛУЖЕНИЕ

Всяка **неделя**  
от **11.30** часа  
в Църква „Дом на Радост“  
Иисус каза: „Оставете  
децата да гойдат при  
Мен!“

**Библейски урок,  
забавления, игри...**

колеги, почувствах болки в корема. Тези болки ми бяха познати, тъй като преди около година ги бях преживял в България и бяха диагностицирани като жлъчна криза. Тогава след молитва, тази криза премина бързо и не й отдадох голямо значение. Сега, обаче, работата беше сериозна. Дори след леко хранене болките ставаха ужасни! Синът ми настояваше, че трябва да отида на доктор, но аз вярвах, че Господ ще ме изцери, както е правил това много пъти. Молехме се усърдно.

Следващата дестинация в нашето пътуване беше **Чикаго**. Решихме да пътуваме с автобус. Само ден преди заминаването, о...чудо, за първи път съм спал повече от пет часа, а като се събудих - никакви болки! "Благодаря Ти, Господи, че наистина ме изцери!",

Пътуването беше приятно. **Висконсин е един от красивите щати**. Планина, гори, реки, а и преминахме през двата най-големи града на щата, Медисън и Милоки. Макар и столица на щата, **Медисън** не е голям град, но има много университети и центърът му е красив и изпълнен с млади хора. **Милоки** пък е най-големият и индустриален град, разположен красиво на езерото Мичигам.

Станимир и Ваня бяха нашите любезни домакини, с които прекарахме чудесно време. Къщата, в която живеят, е в двора на църквата. Всъщност, това е единствената българска църква в САЩ, която има собствена сграда. Кварталът се нарича "Окленд", Тук живеят много от българите, които в Чикаго са повече от триста хиляди. Това е и причината в този град да има две православни и четири евангелски църкви. В неделя послужихме в най-голямата българска църква с пастор Владимир Георгиев, а следобед в църквата на брат Росен.

В понеделник отново летим! Наближавайки **Лас Вегас**, под нас е "Кувар дам,, язовирът, който снабдява долината на Лас Вегас с вода. Огромни езера разположени между върховете на планината Колорадо, по протежение на едноименната река, ограничени от едва двеста метра дълга стена. Грандиозно съоръжение. Но и там проблемът със сушата напирва. Жужа и Иван Бакалови са нашите домакини. И тук - приятни срещи с приятели и благословена служба във вторник. Имахме и кратка разходка до "стрипа,, (центъра).

В сряда - отново на път. Полет до **Салтлейк Сити** и оттам за **Албаркърки Ню Мексико**, където живее семейството на малката ни дъщеря Мариана. Това е град с около шестотин хиляди жители (най-големият в щата), който ми напомня София и Витоша, защото се намира в подножието на красива планина, наречена "Червената,, поради това, че при залез слънце лъчите озаряват стръмните скалисти склонове и те изглеждат червени. В приятния дом на Виктор и Мариана гостувахме двадесет дни. От нашите екскурзии до **столицата Санта Фе**, планините и пустинята добихме впечатления от този щат, в който бяхме за пръв път. Имахме щастливо време с внучите!... Даа, всичко беше чудесно, но през втората седмица изненадващо болките ми се върнаха с голяма сила. "Господи, аз си мислех, че съм изцерен!,, След обща молитва



*Благословеното семейство на пастор Анжел и Мария*

се поуспокоих, но на другия ден кризата дойде отново. Мариана беше много настоятелна: "Трябва да отидеш в болница!,, но аз бях непреклонен: "Бог ще ме изцери!,, Болките наистина намаляха, но не преставаха. Почти спрях да се храня, защото и малкото приета храна увеличаваше страданието ми. Така че постех по неволя.

Програмата ни беше всички заедно да бъдем за **Рождество в Мексико**, където в град **Чувахва** живее целият род на зет ни Виктор. Пътят от Албаркърки до Елпасо (на границата с Мексико) е около четири часа. Оттук до Чувахва оставаха още четири часа. Освен едно малко селце с крайпътен пазар, по целия път няма населено място. Всъщност това е пустиня, на същата географска ширина както Сахара. Пясъчни дюни докъдето ти видят очите.

Още с влизането в град Чувахва започнах да променям мнението си за Мексико. Влязохме в един много добре подреден, спокоен град. С хълмовете и разположението си ми напомня Пловдив. Градът е разделен на две части, едната е новата, по-модерна с нови квартали от еднакви двуетажни къщи. Там живее по-младата и заможна част от населението. Старата част е по-голяма, с предимно малки едноетажни къщи с по три-четири малки стаи и малки дворчета отзад. Сестрата на Виктор, Габи със съпруга си Исак и четирите им деца живеят в новата част в доста богата къща в затворен квартал. Още след пристигането ни иначе голямата къща се изпълни с народ. Сега разбрахме, че в този град имаме над шейсет роднини, и това е само по бащина линия! Интересни преживявания имаме на Бъдни вечер. Трябва да отбележа, че целият род са много добри християни, а някои от тях имат активно служение в храма. И така, една "малка,, група, от около двадесет и пет човека, тръгнахме в десет вечерта от дома на Исак, към този на лелята. Това беше процесия.

Най-отпред вървеше човек, носещ в ръце голяма табла, на която е пещерата, Йосиф и Мария с Младенеца, животните и мъдреците. Всичко това е осветено от лампички околоръст. Та той върви напред, а всички ние го следваме с непрекъснато пеене. Оказа се, че песните са същите, които ние пеем, само дето са на испански. През няколко кръстовища спирахме. Някой от групата водеше молитва, водачът се сменяше и продължавахме. Шествието продължи около час и половина. По пътя срещаме други подобни шествия (явно това е важен обичай). Най-послед стигнахме до нашата цел. Заставахме пред вратата и запяхме песен "Посрещнете Царя на славата!,, Вместо да отворят вратата, отвътре ни отговориха с песен, може би "Вече е късно и вратите са залостени!,, Ние отново изпахме песен и така след няколко песни вратата се отвори! Както може би се досетихте, този обичай показва как Йосиф и Мария търсят място във Витлеем. Влязохме в малка къща от старата част. Всекидневната беше не по-голяма от двадесет квадрата, а бяхме около шейсет човека! Вратите на спалните бяха отворени и навсякъде бе пълно, но това не правеше впечатление на никого. Всички бяха щастливи, ядяха, пиеха, пееха, радваха се! Да, единственият, който не вкуси от специалните гозби бях аз. Ядях само по мъничко тортила, която домакините приготвиха за мен с малко сирене и без никакви подправки. Въпреки това болките се увеличаваша и спрях да ям въобще.

Тръгнахме обратно на път. Колата се носеше отново по магистралата през пустинята. Мариана и децата останаха още малко в Чувахва. А Виктор ни возеше до **Елпасо, откъдето със самолет през Далас трябваше да стигнем до Хюстън**. Там трябваше да посрещнем Новата година със семейството на най-голямата ни дъщеря Веси. Подканих Виктор: "Карай по-бързо на летището, имаме билети! Трябва

да стигнем до Хюстън!„ И тогава се случи нещо неочаквано и необикновено! Представете си само, ние сме в средата на пустинята. Там почти никога не вали дъжд. Изведнъж тъмни облаци покриха небето и порой от едри капки като стена се стовари върху ни! След секунди това се превърна в силна градушка, така че цялата тази пустиня стана бяла, с десет сантиметра ледена покривка! Изчакахме спрели в аварийната лента. Чудото беше за около двадесет минути, след което, облаци се преместиха на запад и зад тях се показа, сякаш измито от бурята, слънцето. И тогава, точно пред нас изгря огромна, ярка, двойна дъга! Това знамение аз приех като отговор на моята молитва. Да, Бог е, Който има власт над всяка буря и изпитание и Той е, Който дава избавление и мир!

Пристигнахме до границата и преминахме на територията на Тексас, в град Елпасо. Елпасо на испански означава **преминаване**. Преминаване на граница, на планина или река, на изпитания и страдания. Пристигнахме навреме на летището. Разделихме се с Виктор и след регистрация се отправихме към терминала. Качихме се в самолета въпреки болките, които ставаха нетърпими. Поисках нещо обезболяващо от стюардесата. Едва стоях в креслото. „О, Господи как ще издържа два полета?“, Изведнъж самолетът спря. Минаха десет, петнадесет, двадесет минути... Времето за излитане вече беше преминало. Освен болките започнах да се претеснявам, че ако закъснеем още малко, ще изпуснем връзката в Далас. Най-последно чухме гласа на пилота: „Не можем да излетим поне още 30 минути поради лош вятър...“ След известно време пилотът отново се обади и съобщи, че изчакването ще е повече от час, но самолетът ще бъде върнат на терминала и кой-

то иска може да слезе. Нямахме избор. Какво бихме правили в Далас, посреднощ изпуснали връзката за Хюстън?! Слязохме. Отдохме да изчакаме багажа си. Изобщо не знаех какво ще правя! И тогава към мен се приближи непозната жена: „Господине, вие не сте добре...“ - явно много е личало. „Да, сигурно ще трябва да отивам на Спешна помощ...“ „Да ви повикам линейка?..“ - предложи непознатата. „О не, това е много скъпо! Аз ще взема такси...“

Това беше разговорът. Жената се отдалечи, а ние останахме да чакаме багажа. След десетина минути видях откъм входната врата към нас да тичат пожарникари с носилка. „Вие ли сте болният?“, „Да, но аз...“ „Докато се осъзна, вече бях вързан на носилката.“ „Вижте, жена ми Мария е с мен. Багажът ни... пък и нямам с какво да ви платя...“ - опитах се да ги спра. „Всичко е наред. Жена ти идва с тебе. За багажа не се притеснявай!“

След малко бяхме в линейка, а пред нея с пуснати сирени вървеше пожарна. В болницата ни очакваха. Бърза проверка на кръвно, температура и каквото трябва. В момента когато ме боцнаха, за да ми вземат кръв, изведнъж всички болки ме напуснаха! Ей, почувствах се като нов! Повече от седмица болки и изведнъж нищо! Стоях там в кабинета и си мислех: „Господи, какво е това? Ти допусна такива болки, Ти спря самолета да не излети, (колко хора изпуснаха полетите си!) Ти ми изпрати ангела си, да се погрижи за мен. Изпрати екипи да ме докарат и приемат в болницата, въпреки нежеланието ми! А сега, след всичко това, Ти премахва болката ми! Не можеше ли да направиш това по-рано? А може би трябваше да дойда точно тук?!“, Изведнъж мир изпълни душата ми и аз се отпуснах напълно. „Да бъде Твоята воля!“

Изследванията показаха камъни в жлъчката и силно възпаление. Налагаше се спешно премахване на жлъчката. Всъщност тук болницата прилича на петзвезден хотел. Бях настанен в обширна стая с модерно обзавеждане, с красив изглед към града и планината и всичко необходимо за удобно и комфортно престояване без миризма на болница. Лежах на специално легло, което може да заема всякаква поза, а за Мария бе предвидено комфортно канапе-легло. Персонал от две сестри, санитарка и лекар се редуваха да ме визитират усмихнати, грижовни, внимателни. Всичко обясняват, изпълняват всеки каприз. Всички консумативи, включително чаршафите, се използват еднократно... Е, разбира се, всичко това се обяснява с един факт: Престоят в болницата за един ден струва единадесет хиляди долара! Слава Богу, аз имам

застраховка за престой в болница!

Тъй като вече няха болки, просто лежах като в хотел без да се храня, включен на система. На втория ден Мариана пристигна спешно с децата, наеха хотел наблизо и се сменяха с Мария при мен. На третия ден изненадващо ми донесоха храна. Учудих се, защото не бях слагал нищо в устата си повече от пет дни, а сега точно преди операцията, ми дават да ям. Казаха ми, че няма проблем и аз хапнах малко. О, разбира се, не трябваше да го правя! Минути след хапването ме връхлетя страшна криза, придружена от треска, така, че се мятах в леглото. Целият персонал на отделението се събра при мен. Използваха различни медикаменти, но не можеха да намалят болката! Не знаеха какво повече да направят... Тогава в стаята дойде една жена, беше без бяла престилка. „Защо не пробвате с ибупрофен?“, - каза тя на обърканите medici. „Какъв ибупрофен, морфинът не му помогна!“, - беше отговорът, но все пак донесоха шише ибупрофен (това е най-слабо болкоуспокояващо) и го включиха в системата. А жената седна до мен, взе ръката ми и започна да ме успокоява. И чудо! След няколко минути болките изчезнаха! „Видяхте ли, ибупрофенът помогна!“, - каза жената на останалите. „Не, не, госпожо! - намесих се аз - не ибупрофенът, а любовта, която вие показате, тя помогна!“

Вечерта ме свалиха в анестезиологията. Беше голяма невзрачна стая. Дъщеря ми Мариана беше седнала на някаква пейка недалеч от леглото ми. Вече ми бяха сложили инжекцията с упойка и чакаха да задейства. Обърнах главата си надясно и назад и видях, че до мен, точно зад главата ми стои висок млад човек. „Сигурно е санитарят, който ще ме откара в операционната...“ - помислих си аз. Погледнах след малко и този човек бе още там. Минути по-късно лекарството вече започна да действа. „Марианче, тук ли е още този човек?“, - попитах. „Кой човек?“, Този тук до главата ми. - вече няха сила да се обърна. „Тук не е имало никакъв човек! Само двамата сме...“

Да, благодаря ти Господи, че Ти си с мене! Ти отново изпращаш ангела си, да ме насърчи! Тази увереност беше последната ми мисъл...

Събудих се след около два часа. Не чувствах нищо. Едва когато попилах корема си разбрах, че всичко е свършило. Прекарах нощта и на другия ден, след голямо настояване от нас, бях изписан.

От болницата се отправихме за летището. Ползвах се със статут на инвалид. На регистрацията ми изпратиха човек с количка. Така преминахме проверките с предимство. Първи ни качиха и на самолета. Така, най-последно преминахме Елпасо. Градът, който не бе включен в нашата програма, но се оказа важна точка от нашето пътуване. Тук преживяхме и научихме важни неща! Тук оставих нещо от себе си, и не само жлъчката!...

Пътуването и служението ни продължи в Далас. После Хюстън в семейството на дъщеря ни Веска. С още опитности. Благодарни се прибрахме в Бургас.

Пастър Ангел Тотев



Изглед от центъра на Хюстън, щата Тексас

## ПЕТДЕСЕТНИЦА - РОЖДЕНА ДАТА НА ЦЪРКВАТА

*Светият Дух слиза върху апостолите*

СЪБОТА 17.30  
МЛАДЕЖКО?



И когато настана денят на Петдесетницата, те всички бяха на едно място. И внезапно стана шум от небето като фученето на силен вятър и изпълни цялата къща, където седяха. И им се явиха езици като огнени, които се разделяха, и застана по един над всеки от тях.

И те всички се изпълниха със Светия Дух и почнаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше способност да говорят.

И тогава в Йерусалим пребиваваха юдеи, благочестиви човеци, от всеки народ под небето. И като се чу този шум, насъбра се народ; и се смутиха, защото всеки един ги слушаше да говорят на неговия език за великите Божии дела.

### АБОНИРАЙТЕ СЕ!

### за 2020 година



**Божия църква  
„Дом на радост“**  
с п-р Вл. и Б. Владимирови  
**Ви канят на Богослужения**  
в кв. Люлин 8 (заг Била)  
Вторник и петък от 18:30 ч.,  
неделя от 11:00 ч.

\*\*\*

В Банкя,  
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16  
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

#### АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Банкя  
ул. „Кирил и Методий“ 16  
Тел.: (02) 9973307  
e-mail: milchot@yahoo.com  
Гл. редактор: Ани Тотева  
Вестникът се издържа от  
волни пожертвования.

Банкова сметка:  
Райфайзенбанк, гр. София  
ул. „Гогол“ 18-20  
IBAN: BG82RZBB9155  
1000675428  
Предпечатна подготовка  
ТЕМТО ЕООД, www.temto.eu



Вестник Божие Слово  
във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106  
Цена: 3,60 за една година

- 6 пъти в годината
- 12 страници
- цветно електронно издание
- <http://domnaradost.com/bg/multimedia/newspaper.html>